WASHINGTON D C

І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: BArcly 7-5337
BArcly 7-4125
— Тел. з Ню Йорку: —
УНСоюз: 435-8740

РІК LXXIV. Ч. 21. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 3-го ЛЮТОГО 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 3, 1967 No. 21. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Четвер, 2-го лютого, 1967

В АМЕРИЦІ

ЗДА МАЮТЬ ТАКІ ДАЛЕКОСЯЖНІ РАКЕТИ, які зможуть продертися через совєтську протиракетну зброю. Про це повідомила Комісія Атомової Енергії у своєму річному звіті. Це повідомлення може мати вплив на вислід переговорів, які ведуться між представниками ЗДА і СССР в справі припинення продукції протиракетної зброї. Ця Комісія повідомила, що ЗДА можуть одночасно вистрелювати далекосяжні ракети, які матимуть кілька частин, що роз'єднаються після їх випущення. Деякі ракети будуть тільки приманою на те, щоб стягнути проти себе ворожі протиракети та їх цим способом унешкідливити. СССР хвалиться, що має таку протиракетну зброю, яка може знищити ворожі ракети перед тим, поки вони зможуть долетіти до цілі.

ЮПІТЕР ЗМЕНШУЄТЬСЯ ВНАСЛІДОК ТОГО, що ця найбільша пляпета в соняшній системі видає з себе величезну скількість енергії. Юпітер віддалений від Сонця на 483 мільйони миль, яке віддалене від нашої Землі тільки на 93 мільйони миль. Щосекунди Юпітер видає з себе стільки енергії, скільки має одна 1 000 меґатонова воднева бомба (рівняється один більйон тон вибухового матеріялу ТНТ. Це є на три рази більше від тієї ненргії, яку Юпітер дістає від Сонця, і на 20 разів більше від того, що дістає Земля від Сонця. Коли Юпітер витрачатиме свою енергію і зменшуватися на одну п'яту цаля впродовж року, то за десять більйонів років він зовсім розлетиться, — твердив професор Принстонського університету фізик д-р Роман Смолюховскі.

ЗДА ВИПУСКАЮТЬ КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „Лунар 3'' в п'ятницю 3-го лютого ввечір о год. 7:35, який в дійності буде космічною фотографічною лябораторією та має фотографувати поверхню Місяця. Лунар 3 має летіти в район Місяця 92 години, після чого має кружляти довкола Місяця. 12-го лютого Лунар 3 має почати фотографувати поверхню Місяця, також і з того боку, якого не видно із Землі. 15-го лютого Лунар 3 буде віддалений від Місяця на 28 миль. Фотографування триватиме вісім днів, а передавання фотографій на Землю триватиме до половини березня. Лунар 3 важить 850 фунтів. Його викине в космос ракета-підсилювач Атлас-Аджена.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ЗМЕНШИВ МИТО від імпортованих швайцарських годинників і бельгійського скла. Це мито збільшено в 1954-му році (на годинники) і в 1962 р. на скло, щоб допомогти американським промислам, які не могли витримати конкуренції з закордонними товарами. Швайцарія і Бельгія постійно протестували проти збільшеного мита. Швайцарія заявила, що вона не може погодитися на менше мито від американських товарів, поки ЗДА не зменшить мита від годинників. Згідно з законом Президент має повновласть збільшувати або зменшувати мито від імпортованих товарів.

ЗДА ВІДКИДАЮТЬ ФРАНЦУЗЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ збільшити ціну на золото, яка тепер виносить 35 дол. за одну унцію. Недавно французький міністер фінансів Мішель Дебре домагався, щоб перестудіювати наново справу ціни на золото, хоч і не проєктував змінити на нього ціни. Але вже сама вимога переоцінки ціни на золото означає, що треба б цю ціну збільшити. Але представник Департаменту Скарбу ЗДА заявив, що ціна на золото є тісно пов'язана з вартістю доляра, і тому не можна обезцінювати доляра збільшенням ціни на золото. Золото затримує постійну ціну від 1934-го року, коли встановлено, що одна його унція виносить 35 дол.

У СВІТІ

ПАРТІЯ ПРЕЗИДЕНТА де ГОЛЛЯ „УНІЯ ЗА НОВУ РЕСПУБЛІКУ'' ЗГОЛОСИЛА всіх 486 своїх кандидатів до парляменту з такою ж скількістю послів. Список тих кандидатів і першу офіційну передвиборчу промову виголосив французький прем'єр Джордж Помпіду на вічі в найбільшій у Парижі залі Спортового палацу. Сам президент де Ґолль до тієї партії не належить. Дуже популярний у Франції міністер культури, письменник Андре Мальро переконував слухачів, що режим де Ґолля не є „тимчасовим''.

У ПАРИЖІ ПІДПИСАНО новий французько-совєтський торговельний договір, за яким Франція закупить упродовж року 30.000 тонн бавовни, а СССР закупить у Франції за таку суму різних товарів першого вжитку. Рішено теж подвоїти продукцію автомобілів французької марки „Рено'', що їх закупить Совєтський Союз. У Парижі засідатиме постійна французько-совєтська Торговельна палата, з представництвом у Москві.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД ВІЛЬСОН прибув до столиці Бельгії Брюсселю для нарад з бельгійськими державними мужами у зв'язку з заходами Британії стати членом Европейської Економічної Спільноти. У 1962 році французький президент Шарль де Ґолль своїм „вето'' внеможливив Британії вступ до Европейської Економічної Спільноти.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ТІТО ЗАКІНЧИВ свої 4-денні відвідини в СССР та поїхав до Будапешту. В офіційному комунікаті, що його проголошено в Москві, сказано тільки, що наради з Тітом стосувалися „совєтсько - югославських взаємин та міжнародних справ''. Відсутність у тому комунікаті будь-якої згадки про комуністичний рух вважають за доказ, що Тіто знову спротивився скликанню світового збіговища комуністичних ватажків, вважаючи, що такий з'їзд, на якому головною темою була б совєтсько-китайська сварня, зробив би комуністам більше лиха, як добра.

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ПОМЕР ОТТО ДІБЕЛІЮС, довголітній голова німецької Євангелицької Церкви. Він мав 86 років і в квітні минулого року зрікся свого становища з уваги на свій вік. Він вславився своїми гострими виступами проти Гітлера, за що тричі арештували були його за володіння нацистів й остаточно посадили до кацету. Також східньо-німецькі комуністи не допустили його до виконування єпископських функцій у Східній Німеччині.

ЧЕТВЕРТОЮ НАЙСИЛЬНІШОЮ ПАРТІЄЮ В НОВООБРАНОМУ ЯПОНСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ СТАЛА партія „Комейто'' — „Чистого правління'', як політичне рам'я радикальної буддистської секти. Вона здобула 25 мандатів, а голосували на них 2,400.000 японців. Найсильнішою партією є Ліберально-демократична, після неї Соціялістична, а третьою — Демократично-соціялістична. Лідер партії „Чистого правління'' сподівається, що за 20 років вона буде про-відною,

25-ГО СІЧНЯ БУВ СПРАВЖНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ

Вашингтон. — Відзначування українцями у вільному світі 49-ї річниці проголошення державної незалежности України — Української Народної Республіки знайшло, як і в минулих роках, широкий відгомін між багатьма представниками американського Уряду, зокрема в обох Палатах Конґресу ЗДА.



Конґресмен Д. Флад

Церемонія відзначувань Українського Дня в Палаті Репрезентантів відбулась 25 січня 1967 року, на скликанні 90-го Конґресу ЗДА, на Першій Сесії. Молитва за Україну і промови конґресменів повністю опубліковані в урядовому збірнику „Конґрешенел Рекорд'' з 25 січня, на сторінках Г — 597 до стор. Г - 627.

На першій сторінці читаємо: „Члени Палати зійшлись о 12 г. дня. Впр. о. Теодор Ф. Форостій, з української церкви пресв. Вознесення у Пассейку, Ню Джерзі, провів наступну молитву''... Далі подано повний текст молитви, із згадкою про комуністичне рабство, у яке потрапила Україна, та з проханням до Всевишнього скоротити голготу українського народу: „Ми громадяни великого і вільнолюбного американського народу, молимось до Тебе і прохаємо Тебе, Боже, заступитись за нашу улюблену Україну''... —лунали в стінах американського Конґресу слова молитви за звільнення України.

Потім, після прочитання протоколу з праці попереднього дня та полагодження різних справ, члени Палати Репрезентантів один за другим виголошували промови з нагоди Річниці Української Незалежности. У Конґресовому Рекорді ці видатні промови в обороні прав України на державну незалежність виділені під спільним заголовком: „Незалежність України і Спеціяльна Комісія Палати Репрезентантів у справі Поневолених Націй''.

Першим звернувся до Спікера конґресмен Деніл Флад, демократ з Пенсильвенії, прохаючи його згоди продовжити на 5 днів змогу висловлюватись у Палаті в справі річниці української незалежности. Після одержання згоди, конґресмен Д. Флад розпочав свою знамениту промову такими словами:

„Пане Спікер, у ці 49-літні роковини незалежности України особливо важливо для всіх американців визнати внутрішній зв'язок між поневоленими націями і війною проти червоного імперіялізму у В'єтнамі.'' Конґресмен сказав, що гірка доля 17 мільйонів захоплених комуністами в'єтнамців у Північному В'єтнамі нічим не відрізняється від долі 43 мільйонів поневолених українців, чи мільйонів інших поневолених народів у Східній Европі, в Азії і Латинській Америці. Конґресмен Д. Флад назвав далі „маріонеткою'' московського імперіялізму так зв. представництво „уряду'' УССР у ОН, бо Україна — поневолена російським імперіялізмом, а не вільна держава. Схарактеризувавши „сотні тисяч'' американців українського походження, як льояльних громадян, які роблять великий вклад у розвиток ЗДА, конґресмен Флад згадав про їхні домаґання свободи для України, про діяльність Комітету Поневолених Націй, на чолі з проф. Левом Добрянським, зачитав Резолюції 9-го Конґресу УККА, листа в справі 49-ї річниці УНР від проф. Л. Добрянського, як голови УККА, подав тексти промов конґресмена Л. Фарбстайна з нагоди одержання Шевченківської Нагороди Свободи, текст виступу Ліу Шіа — постійного пред-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ЗДА будують суперджетові літаки

Вашинґтон. — Федеральна Авіяційна Аґенція повідомила 1-го лютого, що ЗДА продовжують заходи для будови суперджетових пасажирських літаків, але приватні летунські компанії мають своїми фондами допомогти в цій програмі. Провідні летунські лінії вже погодилися на це в основі, і вже усунені всі інші перешкоди. Уряд має витрачати 90 відсотків коштів на продукцію пробних моделів цих суперджетів, а приватні летунські компанії мають дати 10 відсотків коштів. Уряд пізніше має відобрати витрачені кошти на продукцію цих пасажирських літаків, з яких користатимуть летунські компанії із 6 відсотками. Летунські фабрики Буїнґ і Дженерел Електрік мають продукувати літаки й мотори, які мають коштувати майже 1.2 більйона дол. Мають збудувати три головні типи цих суперджетових літаків за ті фонди, які вже існують. Федеральна Авіяційна Аґенція переговорює в цій справі з окремими летунськими компаніями в справі фінансування цієї програми. Гадають, що Конґрес легше погодиться на цю урядову програму, коли в її фінансуванні мають взяти участь і приватні летунські лінії, які будуть найбільше користати з цього проєкту, коли він буде здійснений. Обидві вище згадані летунські фабрики вже працюють над проєктами цих найшвидших у світі суперджетових літаків.

Рокефеллер пропонує збільшений до $4.7 більйона бездефіцитовий бюджет

Олбані, Н. Й. — Нюйоркський губернатор республіканець Нелсон А. Рокефеллер запропонував збільшений на 644 мільйони дол. бюджет у висоті 4.7 більйона дол. Цей бюджет є вповні збалянсований, в ньому немає дефіциту. В прибутках, є сума 45 мільйонів яку має дати стейтовій скарбниці льотерія, вперше запропонована в цьому стейті. Бюджет є на фінансовий рік, що почнеться 1-го квітня цього року. В бюджеті є сума 360 мільйонів дол., які мають прийти з продажу бондів на будову автострад, на шпиталі для умово хворих та на розбудову парків. Запропонований Рокефеллером бюджет майже такий самий, який заплянував губернатор республіканець Каліфорнії Ронелд Ріґен — 4.6 більйона дол. Представники обидвох партій в стейтовій Леґіслятурі в Олбані заявили, що підтримуватимуть бюджетову програму Рокефеллера.

Чехи засудили на 8 років в'язниці громадянина ЗДА Комарека

Прага. — Тричленний комуночеський трибунал засудив наприкінці триденної тайної розправи натуралізованого американського громадянина Владиміра Казана-Комарека на 8 років в'язниці за „підривні дії'' на терені Чехословаччини в роках 1948-1950 у користь Франції. Однак суд відкинув закид, роблений прокуратурою, що Комарек допустився „державної зради'' та активно переводив шпигунську роботу. Комарек буцім-то признався на слідстві і не заперечив на розправі, що у вересні 1948 року його, як втікача з ЧСР, звербували у Франції для організування шпигунської сіті на терені ЧСР і що він для тієї цілі перейшов у Франції спеціяльний вишкіл. Він приїздив нелеґально кількакратно до Чехословаччини і там створив підпільну організацію, що її проте чеська політична поліція виявила. Голову тієї організації Йосифа Павелка засудили були на смерть, інших на в'язничі кари. Марія Гуфова, яка відсиділа за цю справу 11 років в'язниці, була приявна на розправі проти Комарека й принесла йому овочі та цигарки. Комарека арештували 31 жовтня мин. року, коли літак, яким він вертався до Америки почерез Париж, скрутив з дороги й приземлився на летовищі у Празі. Комарек їздив до Москви, як представник одної американської подорожної аґенції. Очевидно, що большевики свідомо видали його в руки чехам. ЗДА заклали були протест проти тієї поведінки, але, очевидно, це була тільки формальність. Супроти ЧСР ЗДА повелись рішучіше, бо припинили видачу всіх віз на виїзд туди. На розправу допущено двох представників американської амбасади у Празі, але після проголошення засуду не дозволено їм говорити з Комареком. За порадою його чеського адвоката Комарек прийняв присуд і відмовився від права апеляції: адвокат і американська амбасада стараються, щоб чеські власті використали точку судового присуду про видалення Комарека з ЧСР і видалили його негайно. Дружина Комарека і його 5 дітей живуть в Америці, в стейті Мессачузетс.

Сенатор Менсфілд домагається ратифікації договору про консуляти

Вашинґтон. — Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд, промовляючи в Сенаті, домагався, щоб Сенат якнайшвидше ратифікував договір із СССР про встановлення в обидвох країнах консулятів, кажучи, що ця ратифікація причиниться до скорішого замирення у В'єтнамі та поліпшить взаємини між Сходом і Заходом. Менсфілд передбачає сильну опозицію проти ратифікації консулярного договору з СССР із 1964-го року і тому він вказував на ті користі, які, на його думку, дасть ратифікація цього договору. Сенатор Менсфілд домагався також схвалення законопроєкту про зменшення митних тариф в торгівлі зі Сходом. Він сказав, що корисне вирішення Сенатом цих двох проблем буде тією „слабою, але дійсною іскоркою миру'', яка може блиснути у світі, і яка зможе спричинити користі для цієї країни. Сенатор Менсфілд боїться, щоб Сенат не діяв під впливом тієї кореспонденції, яка надходить до окремих сенаторів, і яка є проти ратифікації та проти зменшення мита від імпортованих зі Сходу товарів. Сам Менсфілд признав, що і він дістав сотки листів проти ратифікації і ні одного „за''. На його думку це є „організована'' акція, бо листи мають майже такий самий зміст. В листах пишеться про те, що не можна ратифікувати договору з СССР, коли та країна підтримує комуністичний В'єтнам в боротьбі проти ЗДА.

ЗДА перевірюють „мирову'' вартість останніх заяв Північного В'єтнаму

Вашинґтон. — Державний секретар Дін Раск заявив у телевізійній передачі 1 лютого ц. р., що події у Китаї дають, мабуть, більшу „свободу рухів'' Північному В'єтнамові в справі закінчення В'єтнамської війни. Раск мав тут на думці — коментують газети — аж кілька заяв різних північно - в'єтнамських „достойників'' перед чужинецькими журналістами, зокрема заяву міністра закордонних справ Нгуєна Дуя Тріня, яку він склав перед лівим австралійським журналістом, що коли ЗДА припинять беззастережно налети проти Північного В'єтнаму „й інші воєнні дії'', то „можна буде говорити''. Той комуністичний міністер не говорив уже про ославлені „чотири пункти'' комуністичної розв'язки в'єтнамської проблеми, які зводяться насправді до повної капітуляції Америки й Південного В'єтнаму та перетворення цього останнього в комуністичну країну. Американський уряд дістав від двох заприязнених держав — на просьбу Північного В'єтнаму — суґестію — звернути пильну увагу на ту заяву північно-в'єтнамського міністра. Тепер керівні американські кола перевірюють, чи Північний В;єтнам справді змінив своє дотепер непримирливе становище, чи це тільки пробний бальон і новий засіб пропаґанди.

Китайські комуністи зневажили радника французької амбасади

Пейпінґ. — Китайські „червоноґвардисти'' зупинили авто торговельного радника французької амбасади Роберта Рішарда, коли він з своєю дружиною вертались до амбасади, витягли його з авта та тримали настоячки на морозі впродовж сімох годин. Після якогось часу вони зробили те саме з його дружиною. Французький амбасадор Люсієн Пейє приїхав на місце тієї події, передерся крізь юрбу і окутав дружину дипломата теплим коцом. На адресу обоїх ввесь час сипались з юрби лайки. Їм закидали, наче б їх авто поштовхнуло якусь жінку й дитину, що вони рішуче заперечували. Їм казали „перепросити і покаятись'', що вони відмовили. Після того забрали їх на поліцію, де допитувано їх впродовж трьох годин і аж тоді, на строгий протест і інтервенцію французького амбасадора в китайському міністерстві закордонних справ, звільнено їх. Комуно-китайського амбасадора в Парижі викликано до французького міністерства закордонних справ та заявлено йому строгий протест, а так само у Пейпінґу пред'явлено ще й на письмі ноту протесту.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

НОВА ПРЕЗИДІЯ УВАН

Вінніпеґ. — Тут відбулися 22-го січня вибори нової Президії УВАН у Канаді на 1967-1969 роки. Президентом УВАН перевибрано проф. Яр. Рудницького, заступниками — д-ра М. І. Мандрику й сенатора П. Юзика. Секретарем — скарбником вибрано проф. М. Боровського, секретаркою Ольгу Войценко. В склад Президії входять теж д-р М. Марунчак, Катерина Антонович, С. Мухин, інж. А. Качор та мґр В. Костюк. На інавґураційному засіданні нової Президії УВАН прийнято до відома рішення спільного засідання Президій УВАН Америки й Канади з 30-го грудня 1966 про перейняття функцій спільної Президії УВАН у вільному світі Президією УВАН у Вінніпеґу на чергову каденцію 1967-1969 та накмічено плян праці в краєвому й континентальному обсягу.

УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНОЗНАВСТВА ВІДКРИВАЄ ВЕСНЯНИЙ СЕМЕСТР

Університет Українознавства при НТШ відкриває другий семестр цього академічного року викладами мґр О. Храпливої (українська література) і проф. д-ра Е. Жарського (природа України) в суботу, 4-го лютого 1967 р. о год. 2-ій по полудні в залі НТШ при 302 Вест 13-та вулиця в Ню Йорку.

НАГОРОДЖЕНІ СРІБНИМИ ЧАШАМИ

В неділю 15 лютого в Джадсон Гол (Ню Йорк) відбувся фортепіяновий концерт студентів, організований Музичною Виховною Радою стейту Ню Джерзі (Мюзік Еджукейшен Кансіл), які здобули в 1966 році срібні чаші. Серед нагороджених — три студенти Українського Музичного Інституту: Мотря Чудновська (кляса проф. Дарії Каранович), Лариса Базилюк та Ірена Пелех (кляса проф. Галини Клим). Ці дві студентки з кляси проф. Галини Клим виграли срібні чаші вже другий рік.

НА РАВТІ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В ТОРОНТІ ВИБИРАТИМУТЬ „КРАЛЮ''

Торонто. — Атракцією Равту української преси, що відбудеться 25 лютого ц. р. в Торонті, Канада, вибиратимуть королеву краси, що її тамошня Спілка Українських Журналістів, організатор Равту, назвала „кралею української преси''. До цього часу такі українсько-канадійські часописи зголосили своїх кандидаток до конкурсу на „кралю'': „Наша Мета'', „Гомін України'', „Новий Шлях'', „Український Голос'', „Ми і Світ'', „Нові Дні'' і „Доровказ''. Деякі українські підприємці й організації в Канаді заявили готовість уфундувати кілька нагород для „краль української преси''.

СОТА ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ІВАНА КУРАХА В ЖЕНЕВІ

Женева. — Відомий мистець Іван Курах, який постійно живе у Цюріху в Швайцарії, відкрив 26-го січня у Женеві свою нову індивідуальну виставку. Вона складається із 112 образів - оліїв і є вже 100-ою виставкою, що її уладжує той мистець, який виставляв свої образи в різних столицях Европи та в Ню Йорку. У прегарному мистецькому запрошенні з 3-ма чорними й одною кольоровою репродукціями образів, згадано, як завжди, українську національність мистця. Виставлені образи — у прикметному йому І. Курахові сіро-білому тоні та меляхолійному настрої. Але й кольорові образи безпредметного напрямку.

МИСТЕЦТВО ГУЦУЛЬЩИНИ НА СЦЕНІ

Філядельфія (М.Х.). — Бажаючи познайомити сучасне молоде покоління з Гуцульщиною, а старшим пригадати її красу і звичаї, 20-ий Відділ СУА у Філядельфії влаштовує в неділю, 5 лютого 1967, о год. 5:30 по полудні, в парох. залі св. Йосафата на Френкфорді „Гуцульський Вечір''. У програмі пісні „Косиця'' Коса-Анатольського і „Гуцулка'' Я. Барнича у виконанні артистки Лізи Шашаровської, „Баляда про Олексу Довбуша'', „Ой, коли б я був сокіл'' Кос - Анатольського, „Ой піду я в ті зелені гори'' Майбороди і „Ой, зеленина полонина'' гуцульська нар. пісня у виконанні співака Івана Самокішина. Танки: „Аркан'', „Гуцулка'' „Коломийка і „Рогізнянські коломийки'' відтанцює танцювальний гурток Юного СУМА під кер. Мирослава Солтиса, група гуцулів відіграє деякі музичні твори. М. Новаківська відчитає нарис Марка Черемшини, а гуцульські строї пояснить ред. Ліда Бурачинська.

БАЛЕТ „ПОПЕЛЮШКА'' БУДЕ ПОКАЗАНИЙ ВПЕРШЕ в Ню ЙОРКУ

Ню Йорк. — Балетна Школа під керівництвом балерини - мистця Роми Приймми закінчує понад піврічну підготовку до показу нового балету „Попелюшка'', з участю 56 дітей, у віці від п'яти з половиною до чотирнадцяти з половиною років. Музику до цього оригінального балету написав, тісно співпрацюючи з автором сценарію Ромою Приймою, композитор д-р Ігор Соневицький. „Попелюшка'' — цілувечірній балет, на три дії, з яких остання має дві відслони. Декорації Тараса Гірняка, у співпраці з Оленою Богачевською. Прапрем'єра цього балету - казки відбудеться 26-го лютого, у залі „Фешен Індустрі Голл'', 227 Захід, 27-ма вулиця (між 7 і 8 авеню), точно о 3 год. 30 хв. по полудні. В балеті виступають такі герої, як сама Попелюшка, Князенко, живі „коники'' в карсті, 20 „мишенят'' та ін.

УКРАЇНСЬКА РАДІОГОДИНА В ОГАЙО ПОШИРИЛА СВОЇ ПЕРЕСИЛАННЯ

Клівленд, Огайо. — Згідно з повідомленням Управи Української Радіогодини Визвольного Фронту в Огайо, під керівництвом Степана Зорія, ця радіопрограма поширила свої пересилання: дотеперішня півгодинна недільна передача продовжена до однієї години. Відтепер українці в Огайо матимуть змогу слухати українські пересилання повних чотири години в тижні — кожного понеділка, середи, п'ятниці і неділі від 2-3 години пополудні. В рямках радіогодини ведуть свої окремі авдиції такі українські організації, як Т-во б. Вояків УПА, Окружна Рада Відділів СУА в Огайо, Спілка Української Молоді в Пармі та окремі українські та англомовні передачі опрацьовує Представництво АБН в Клівленді, під керівництвом д-ра Зенона Винницького. Окружна Рада СУА підготовляє на неділю 5-го лютого святкову програму, присвячену Жінці — Героїні, що буде надаватись із станції „Даблʼю - Екс - І -Ен'' - ФМ - 106,5 меґациклів з Клівленду, від годинн 2-гої пополудні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Причини впертости Ганою

Чому властиво Північний В'єтнам так уперто відмовляється засісти з Америкою за конференційний стіл, до якого його не менш уперто запрошує президент Джансон? Адже володарі Північного В'єтнаму, як і керівники комуністичного „Національного Фронту Визволення", мабуть, вже прийшли до переконання, що не зможуть перемогти півмільйонової американської армії, активно підтримуваної могутнім летунством та Сьомою фльотою, і що годі покладати надію на вичерпання американської терпеливости. Також і американський 90-ий Конґрес ще радикальніший у відношенні до В'єтнаму, як був ним 89-ий Конґрес, а вибори 1968 року можуть вийти для В'єтнаму ще гірше. Крім того, події в Китаї ліквідують надії на посилену комуно-китайську допомогу.

Відомий американський коментатор Реско Друмонд заперечує загальне твердження, нібито головною причиною впертости Ганою є недовір'я до Америки, що вона не дотримає обіцянки щодо відкликання свого війська з В'єтнаму після замирення і щодо ліквідації військових баз. Головна причина — твердить Друмонд — інша: і уряд Північного В'єтнаму і В'єтконґ переконані, що їм не вдасться за конференційним столом осягнути тієї політичної перемоги, якою єдино було б — захопити в Південному В'єтнамі владу в свої руки, щоб згодом об'єднати обидві частини В'єтнаму під володінням Го Чі Мінга.

Названий американський колюмніст не розвиває ширше цього свого твердження, але воно логічне. Хоч президент Джансон щиро й глибоко бажає якнайскорішого закінчення В'єтнамської війни, напевне він здає собі справу з того, що мир, в якому Америка насправді віддала б Південний В'єтнам напризволяще комуністам, був би для нього, Джансона, у 1968-му році політичною катастрофою, гіршою, аніж продовжування війни з усіма її прикрими явищами. Миру за всяку ціну бажають генеральний секретар ОН У Тант, який згори погоджується на введення комунізму в Південному В'єтнамі, так само, каже він, „нешкідливого" для решти Південної Азії, як комунізм в Югославії для решти Европи! Але миру за всяку ціну не хочуть американці, не хоче й Папа Павло VI, який щоразу додає до своїх закликів заввагу про опертя того миру на „волі і справедливості".

В'єтнамські комуністи — на півночі й півдні — вже дозріли до думки про неможливість воєнної вигри. Але ще не дозріли до думки, що треба виректися нахабної цілі — накинути свою волю великій більшості південнов'єтнамського населення й підпорядкувати його комуністичному правлінню, яке, очевидно, в першу чергу перевело б криваву розправу з усіма своїми противниками. Тому вони й продовжують безнадійну війну.

Трагічний дороговказ

Київська преса в кінці січня нагадала своїм читачам про одно „життя, віддане народові", про комуніста „щирого, як правда". Статті з'явилися з нагоди 95-ліття з дня народження Миколи Скрипника, особистого друга В. Леніна, члена колегії Всеросійської ЧеКа, одного з організаторів компартії в Україні, а згодом — генерального прокуратора УССР.

Життя М. Скрипника було б закоротке, коли б він кілька разів не втікав, а справді відсидів усі десятки років у в'язницях, куди його запроторював ще царський уряд за підпільну комуністичну діяльність. Він утік навіть з Туруханського краю, щоб знову співпрацювати з Леніним, особисто брати участь у боях під Пулковим за перемогу совєтської влади, стати кандидатом ЦК партії, а потім у грудні 1917 р. — за вказівкою Леніна — поїхати в Україну, до Харкова, для боротьби проти законного уряду українського народу — проти Центральної Ради. Після відступу Армії УНР з рідної землі, М. Скрипник керував боротьбою проти українських самостійницьких повстанських загонів у 1919-20 рр., був членом ЦК КПУ(б), створив у 1923 р. у Харкові Інститут марксизму, написав „історичну працю" п. з. „Зближення і злиття націй за доби соціялізму", від 1927 до 1933 року був наркомом освіти УССР . . .

„Але доля цієї незламної людини склалась трагічно", — стверджує „Молодь України" з 25 січня, коротко додаючи: „в 1933 р. він був необґрунтовано обвинувачений в націоналізмі". Микола Скрипник не переніс цього закиду, і застрілився 7 липня 1933 р. І скрипників, і хвильових було більше в історії 50-річного поневолення України Москвою. Але приклад М. Скрипника особливо яскраво показує, що будь - які намагання поєднувати українськість із комунізмом, намагання зберігати хоч тінь українського „я" і співпрацювати з Москвою — призводить до знищення або ж до самознищення. Московським комуністам потрібні не видозміни комунізму, не комунізм у вишитій сорочці, а єдиний і неділимий „совєтський народ".

Ярослав Курдидик

ОСТАТОЧНА ЧИСТКА В ІНДОНЕЗІЇ

Те, що ще недавно характеризувало Індонезію, пише кореспондент „Нейшенел Ревю" Ю. Дровд, а саме великі плякати із зображенням двох усміхнених вождів, Мао Тсе - тунґа і Сукарна, які, взявшись за руки, ведуть за собою „щасливі народи" до комунізму, — вже не побачите ніде в цій країні, мабуть немає їх і в музейних архівах. Вони залишилися хіба на знімках у декого з американських кореспондентів, які жили колись у цій країні. Єдине, що ще нагадує вам Індонезію того періоду, це, мабуть, найбільш дивовижний курйоз — „досмертний президент Сукарно"...

І справді, видається не лише дивним, але просто незрозумілим, чому стільки „зайвої метушні" навколо Сукарна, який знав про підготову комуністичного перевороту і якому в подяку за невстрявання у цю справу комуністи запевняли в майбутньому всі благодаті у цій, ним самим економічно зруйнованій, країні. Чому досі не судили Сукарна так, як судили д-ра Субандріо чи генерала Омара Дгані, команданта летунства, який належав до змовників і переховував на летовищі цього дволичного президента.

Деякі знавці індонезійських відносин твердять, що генерал Сугарто відтягував цю справу, рахуючись із тим, що Сукарно має ще чимало фанатично відданих йому людей. Треба сказати, що громадська думка в Індонезії досить довго не могла рішитися гостро виступити проти Сукарна, який зумів створити блискучий міт довкола своєї особи. І потрібно було деякого часу, щоб, крім війська і студентів, також і решта індонезійської спільноти рішуче виступила проти нього.

І ось тепер навіть така авторитетна організація, як спілка суддів і адвокатів, навіть співтворець незалежної Індонезії, колишній друг Сукарна з підпілля, міністер закордонних справ Адам Малік, домагаються, щоб він „із честю" залишив пост президента і виїхав поза кордони країни... Але тепер індонезійський нарід, а передусім протикомуністичний актив домагається поставити Сукарна перед суд.

Тим часом у країні завершується широка чистка з усього, що мало будь - яке відношення до підготови прокомуністичного перевороту. В першу чергу йдеться тут про безоглядну чистку індонезійських китайців, які були головним підложжям усієї тієї комуністичної змови.

Усіх китайців в Індонезії нараховують біля трьох мільйонів, але капітали і майно, яке вони призбирали, не стоять ні в якому відношенні до кількости їх населення. З цього числа дві третини це автохтони, а одна третина ті, що прибули до Індонезії вже за панування „досмертного президента". Всі вони виконували якісь дивні, підозрілі ролі, але під час перевороту виявилося, що мали вони бути отими „червоногвардійцями", які діють тепер в Китаї. І тому проти них звернулася в першу чергу лють індонезійських патріотів.

Заворушення, які відбуваються в Китаї, не дали змоги відсвяткувати „гідно і достойно" поворот цих „героїв" з Індонезії. Якраз тепер прибула до китайського порту в Чанкіянґу перша партія цих „репатріянтів", але „червоноґвардійці" Мао так зайняті своєю „культурною революцією", що не змогли їх належно привітати. Ці поворотці приїхали з індонезійського міста Мадану, в якому зосереджено переходові табори - ґетта для китайців.

Переведеним слідством встановлено, що з-поміж китайців - автохтонів, як і новоприбулих, рекрутувалося головним чином комуністичних підбехтувачів, а робітничі спілки були законспірованими комуністичними осередками, що ними керували ці „нові еміґранти". Китайці — власники різних підприємств платили комуністам відповідний окуп, як своєрідну ґарантію недоторкальности.

Закордонні кореспонденти стверджують, що на острові Суматрі, де найбільше скупчувалося китайців, з-поміж винних, потерпіло внаслідок чистки й чимало невинних, навіть льояльних у відношенні до Індонезії людей. Як пише один із англійських кореспондентів, „погром китайців на Суматрі нагадував часи середньовічної інквізиції: майно їхнє конфіскували, а їх або вбивали або завантажували на військові вантажні авта і відвозили до Медану, другого щодо величини міста на Суматрі".

В усіх китайців, навіть тих, що їхні батьки й діди народились в Індонезії, відібрано документи, а натомість видано жовті пашпорти з надруком: „червоний китаєць". Врятувалися від репатріяції тільки ті, які змогли доказати, що вони мали якийсь зв'язок із націоналістичним урядом Тайвану.

Червоний Китай у зв'язку з усім тим веде шалену пропаґанду проти індонезійського уряду, а індонезійська пропаґанда на це відповідає: жалієте своїх підривників, то й забирайте їх чимскоріше з нашої території.

А. Вандербош і Р. Бітвелл, автори книжки „Зміна обличчя Південно - Східньої Азії", давши докладну політичну характеристику кожної азійської держави, твердять, що Індонезії слід приділити особливу увагу, більшу, як Японії, Філіппінам, Тайлендові чи навіть В'єтнамові. Вони пишуть, що від того, як викристалізується політичне обличчя Індонезії, країни, що лежить на шляху між Японією, Філіппінами, Австралією і Новою Зеляндією, залежатиме майбутнє цього стратеґічного обширу. Автори „Зміни обличчя" заявляють, що тріюмвірат — Сугарто, Султан із Джакарти і Адам Малік — запевнить мир із Маляйзією і створить з Індонезії могутню протикомуністичну твердиню.

ШОВІНІСТИЧНА „ИСТОРІЯ СССР"

У Москві вийшли одночасно перший і другий томи „Истории СССР с древнейших времен до наших дней", видання АН СССР (всіх томів буде 12).

Центральний орган КП СССР, „Правда", у статті-відгуку на це видання з науковими претенсіями — несамохіть розкриває той антинауковий, антиісторичний принцип, що ліг в основу найновішої „Истории СССР". Там сказано: „Оскільки в ролі об'єднувача народів нашої країни в єдиний політичний і економічний комплекс (!) виступила Росія, остільки її історія служить ніби стрижнем для відтворення спільної нашої Родіни".

Не може існувати „спільної історії" різних народів, і не може історія Московщини - Росії служити базою для відтворення історії країн тієї частини Сходу Европи, бо історія Московщини розпочинається значно пізніше від історії Княжої Руси - України чи ще давнішого царства — Грузії. Не допомагають у цьому й недавно зроблені знахідки зразків палеолітичного малярства в печерах Уралу, бо вони не мають жадного відношення ані до давньої Московщини, ані до корінної Росії — там жили не слов'янські племена.

Не маючи змоги заперечити історичних фактів, совєтські історики визнають, що сліди першого рільництва знайдено на території України і Туркменії (за яких 5 000 років до нашої ери), а не на території Московщини. Але автори книги гостро заперечують так звану „норманську теорію", твердячи, що нормани були тільки грабіжниками, що варязькі дружини — це були ватаги злочинців. Якщо український літопис і перебільшує ролю норманів у керівництві Київським князівством, у становленні Київської Руси, як держави, то не можна заперечити і благотворного організаційного впливу норманів у Києві; не можна викреслити з історії України і таких імен, як Аскольд, Дир, Рюрик та багатьох ін., що виразно вказують на їх не слов'янське походження; не можна заперечити і впливу норманів на характер озброєння дружини київського князя, про що свідчать північні мечі та інша зброя, знайдена в Україні.

Українські історики за кордоном напевно були б змушені написати не менший том, ніж І-ий московський, щоб викрити всі перекручення, що їх допускається Академія Наук СССР у насвітленні періоду Київської Руси.

Те ж саме стосується і 2-го тому „Истории СССР", у якому, пише „Правда", „відтворена історія народів нашої країни від XIII до XVII стол." Що найбільше впадає у вічі, так це намагання применшити ролю і значення азійських і кавказьких народів, а також українського — в боротьбі з татаро-монгольською навалою. Автори висвітлюють той період так, ніби російський народ, точніше ж москвини — прийняли на себе найбільший удар з Азії і захистили від руїни Західню Европу.

„Правда" згадує, що — „на відміну від попередніх історичних праць, в цьому томі повніше розкриті економічні передумови створення єдиної Російської держави, яка майже від початку почала обертатися в державу багатонаціональну". Тут і вишукування „економічних передумов", і замовчування московських збройних завоювань різних не-російських народів та племен, і все підтасовано для того, щоб „доказати", що поняття „Росія", як держава із столицею в Москві... існувало вже в XV сторіччі...

Рецензія - відгук у „Правді" на перші два томи великодержавницької фальсифікації історії народів Східньої Европи лише підкреслює ті завдання, що їх поставила компартія СССР перед АН СССР: стояти на сторожі „єдиної - неділимої". „Правда" відверто каже, що „авторський колектив бажав дати історію народів СССР, як органічну частину спільного історичного розвитку всієї країни, показати спільність їх історичної долі"...

У Совєтському Союзі видано вже десятки „Історій" СССР, в яких залежно від політики компартії Іван Грозний, наприклад, виступав то як реґресист, реакціонер, то як великий, „істинно-русскій" державний діяч...

Найновіша „История СССР" — це ще одна, цього разу аж дванадцятитомова, фальшивка, скерована на те, щоб будь - що - будь зберегти „комплекс", продовжити існування тюрми народів нібито на „історичній базі".

(Єнс)

Індонезійський міністер Малік радить відсунути президента Сукарна

Джакарта. — Індонезійський міністер закордонних справ Адан Малік звернувся з прилюдним закликом до голови тріюмвірату, який править в Індонезії, генерала Сугарта, щоб той позбавив навіть формальної президентської влади й титулу Сукарна, хоч би навіть прийшлось зробити це силою. Малік арґументував, що „двовластя" в Індонезії спричинює головні її труднощі всередині країни і її закордонній політиці. Водночас він подекуди виправдував президента Сукарна, що той не хоче зректися добровільно: „трудно відійти тому, хто так довго втішався необмеженою владою". Міністер закордонних справ Адам Малік, який став наступником колишнього віцепрезидента й довголітнього керівника індонезійської закордонної політики д-ра Субандрія, арештованого й засудженого на смерть за співпрацю з комуністами у невдачному державному перевороті, належав завжди до найгостріших опонентів і критиків президента Сукарна, якому закидав, що його комунофільська й авантурницька закордонна політика довела до міжнародної ізоляції Індонезії та фінансового банкрутства.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ПАВЛО ВІРСЬКИЙ ПРО „НАЦІОНАЛІСТИЧНЕ ОХВІСТЯ" . . .

Київ. — „З Амстердаму повернувся в Київ Танцювальний Ансамбль під керівництвом Павла Вірського, після понад тримісячних виступів у ЗДА і Канаді. На Бориспільському аеродромі артистів тепло зустріли „представники громадськости". Кореспондент „Радянської України" (з 18 січня) звернувся з кількома запитаннями до П. Вірського. З хопленням розповідаючи про свої ґастролі, він згадав про зустрічі з українцями в ЗДА і Канаді:

„На очах у тих, хто ще за панського гніту, шукаючи кращої долі, виїхав з України за океан, та їх дітей виступали сльози. Після концерту глядачі чекали на українських юнаків і дівчат, підходили до них просто на вулиці чи то в готелі, щоб ку, подякувати за подаровані години справжньої насолоди, запросити в гості" . . .

Потім, повідомивши, що через чотири місяці його Ансамбль знову приїде ґастролювати в Америці й Канаді, а в 1968 р. ще раз — П. Вірський звернув увагу на політичний бік танцювальної справи, кажучи: . . . „Нинішня поїздка українських митців внесла свій вклад у справу зміцнення дружби і взаєморозуміння між обома народами.

Крім концертів, у нас відбувалося багато зустрічей з канадцями і американцями, серед яких було чимало таких, що тверезо оцінювали сучасне становище, визнавали дедалі зростаючий міжнародний авторитет Радянського Союзу, висловлювалися за ширше і всебічне співробітництво між державами.

Ми завоювали серця багатьох"...

Самозрозуміло, маючи на увазі мільйони читачів „Радянської України" (з якої ми беремо ці заяви П. Вірського), він підкреслив, що так зв. „буржуазні націоналісти" не мали вже про що говорити після виступів Ансамблю, який демонструє культурний „розквіт" совєтської України.

Так, на Бориспільському аеродромі П. Вірський заявив: „Неупереджені люди, всупереч злісним твердженням націоналістичного охвістя, мали змогу ще раз переконатися в тому, якого розквіту набула на оновленій вільною працею землі, в сім'ї братніх радянських народів соціялістична змістом, національна формою культура українського народу".

Правда, він не називав зібраних на зустрічі в Ню Йорку „самостійників" прилюдно — „націоналістичним охвістям", як це сказав у Києві, але з київської заяви для українського народу цілком виразно видно, що П. Вірському потрібні такі зустрічі більше, ніж гляда чі в залях . . .

НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ САМО БУДУЄ ШКОЛИ

За народні гроші і народними руками збудовано нову триповерхову школу в районовому центрі Летичеві Хмельницької области, — повідомляє „Радянська Україна" з 25 січня, додаючи, що на школі повішено дошку з таким написом: „Споруджено на честь 50-річчя радянської влади"... яка не бажає чи не може дати фонди на будову шкіл. За народні, а не державні, гроші збудовано останнім часом школи у селах Кульчин, Лагодинці, Радісне, Крем'янчуки та ін., а в Красилівському районі „здано в експлуатацію 10 шкільних будов"! . .

З ДОПОВІДІ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПУ П. ШЕЛЕСТА

На пленумі ЦК КП України П. Шелест виголосив 23 січня в Києві довгу доповідь під заголовком „Про підготову до 50-річчя великої жовтневої соціялістичної революції і 50-річчя встановлення радянської влади в Україні". Як видко з заголовку, вся доповідь не відповідає історичній правді, бо про встановлення большевицької влади в Україні можна говорити хіба з 1920 р. Для орієнтації читачів про „зміни", що відбуваються в умах партійних ґауляйтерів з благословення Москви, подаємо лише назви підрозділів тієї доповіді, поміщеної в „Літературній Україні" з 27 січня: „Історичні перемоги радянського народу", „Активніше боротися за здійснення політики партії", „В ювілейному році працювати ще краще", „Ширше розгортати соціялістичне змагання" і „Бойові завдання партійних організацій".

ПРО ЗЛІКВІДОВАНОГО ПОЕТА І. КУЛИКА

З нагоди 70-ліття з дня народження поета Івана Кулика, який у 1918 р., „коли в Україні панували петлюрівщина та гетьманщина — сказано в „Літ. Україні" з 27 січня, — працював у Москві, в Українському відділі наркомнацу", а потім оспівував Червону Ґвардію тощо, — у цитованій газеті була надрукована стаття „Пломінь багряного слова". Вона закінчується. такими словами: „І. Куликові було 40 років, коли за трагічних обставин масового порушення соціялістичної законности увірвалась його творчість". Але „Літ. Україна" вдає, ніби не знає, що те „порушення" триває й далі, бо по тюрмах УССР у 1967 р. сидять десятки молодих письменників, учених, поетів . . .

ТРЕБА, ТРЕБА І ТРЕБА . .

У залі Верховного Совєту УССР відбулась в Києві республіканська нарада працівників торгівлі. З того приводу „Радянська Україна" з 22 січня пише несотворенні речі про те, що незабаром „все буде для блага радянських людей". Але на нараді було дещо сказано не лише про майбутні пляни, а й про сучасний стан забезпечення населення України харчами, одягом тощо. Так, зацитуємо для прикладу: „Нерідко хороші вироби псуються внаслідок недбалого зберігання, погано організованого вантаження їх на базах і підчас транспортування. Із-за помилок і прорахунків у розподілі та обліку, слабкого маневрування ресурсами нерідко товари в одних місцях залежуються, тоді як в інших їх не вистачає або зовсім нема." Ще один приклад — про м'ясні вироби: „Погано задовольняється попит і на ковбасні вироби в невеликих містах і селищах, їх мало виробляється на підприємствах споживчої кооперації, особливо в Полтавській, Київській, Луганській та Харківській областях."

ТРИ РОКИ В'ЯЗНИЦІ — ЗА ВІРУ В БОГА

З Житомира, як повідомила „Молодь України" з 15 січня, — „на три роки відбули в місця, не такі вже й далекі, Алевтина Андрусенко й Данило Лінник. Закрилась його недільна релігійна „школа". Та понівечені душі дітей не так легко зразу віддкрити до сонця"...

Так терором і судом розігнано групу баптистів у житомирі, що провадили підпільну релігійну школу для дітей і розсилали поштою по Україні баптистські видання.

Фотій Мелешко

ЗМІЙ

Оповідання

(6)

— Ну, це вже ти, Антонино, задалеко заїжджаєш. А мене хіба при всьому тому не бачила? — озвався дядько Олекса.

— Бачила, бачила, як ви до всього придивлялись . . . І не забували за душечки покійників у мене добре пообідати і чарку перехилити . . . А дядина не забували й ті пиріжки забирати додому, що хрищені миряни під час обіду недоїли. Та що тут багато говорити — мені ніколи . . . А на моє добро ось я маю бумаґу, — вона висмикнула із-за пазухи білу хустину, в яку чепурно було загорнуто ту „бумаґу". — Ось прочитайте й мені поверніть, — та й подала той папір голові суду, а він передав писареві й звелів читати.

В судовому приміщенні запанувала напружена мовчанка, тільки голосне читання писаря того тестаменту було чути. Зміст же читаного показував, що ту „бумагу" складала управна рука волосного писаря.

— От такої! — вигукнув дядько Олекса по прочитанні. — То все, що там написано, вона набрехала . . . Та як же це?! Кому має дістатись усе добро мого рідного брата?! Такого туману могла підпустити судові або сама ось ця готова змія, або та, що ночами якшається зі змієм . . . — і тут ще додав підвищеним голосом: — Тільки, господа судійські, придивіться до тієї бумаги, вона або самою Антониною видумана, або одної якоїсь ночі їй змій з пекла приніс.

Окрім дядька Олекси та Антонини, всі засміялись.

— А ви, дядьку Олексо, бачили того змія, що прилітає до мене?

— Борони Боже! Що я Бога в животі не маю, щоб опівночами придивлявся, як до тебе змій прилітає. . .

— Так якби ж до вас, дядьку, так щоночі смерть з косою прилітала, як до мене змій, то ви б довго ще жили на світі та отак не грішили б, як сьогодні.

— Велю обом замовчати! — вигукнув голова суду, дзеленькаючи дзвінком. — І прошу всіх із судового приміщення вийти. Ми будемо радитися і виносити рішення. Потім вас покличемо.

Людям довго за дверима не довелось чекати, а дядькові Олексі скреготати старими зубами . . .

— Читайте, — звелів голова суду писареві.

Писар протарабанив судову формальність і прочитав коротку постанову:

— „Приймаючи до відома те, що Антонина Самійликова доставила судові правно укладене завіщання свого покійного чоловіка, Івана Самійлика, прохання Олекси Самійлика, рідного дядька покійного Івана, відкидається без наслідку."

— От такої! — вигукнув дядько Олекса. — Так ось воно кому дістається все добро мого рідного брата?! Ні! Я цього так не залишу! Найму аблаката і піду до вищого суду.

— Ідіть хоч і до найвищого . . . — сказав йому писар і додав: — Антонино Федірівна, візьміть ваше завіщання і далі добре його в себе заховуйте . . .

* *
*

Антонина хоч і виграла суд з дядьком Олексою, а недобрі чутки про стосунки її із змієм далі по селу чорною пеленою стелились. Тепер ще з тим додатком, що то їй таки змій допоміг виграти суд. Сама ж Антонина, видно, того поговору близько до серця не приймала. Стала частіше показуватись коли не прямо між людьми, то на своїй уже й судом підтвердженій садибці, а при жвавій роботі ще й весело підспівувала. Лице її все більш червоніло, ніби від тих яблук, що вона заховувала під щоками . . .

Та й не перевелись таки й далі ті наврипники, що хотіли побачити змія тоді, коли він спускається через каглу до хати, а вже у хаті перевертається в покійного Івана.

Особливо навритились про те довідатись оті ж таки два вуличники - підлітки.

Ось уже настала осінь. Дні зменшились, ночі розтяглись і почорніли, мов шевська смола. Нелегко тепер було вислідковувати за хатою Антонини та щей й аж по півночі починаючи, коли вже й півні перекукурікають.

Та одного разу десь уже аж під ранок відімкнулись потихеньку сінешні двері, і на порозі показались дві постаті. Одну зразу можна було пізнати, що це Антонина, а друга — змій не змій, але поставою куди більша за покійного Івана. Хіба, може, це він на тім світі так підріс? . .

— Так отже, — почала тихенько Антонина, — досить тобі прилітати до мене змієм . . . З сьогоднішньої ночі відходь від мене прямо через хвіртку, а завтра в усяку пору дня і ночі відверто приходь до мене. Годі тобі перекрадатись до мене попід загатами, через чужі городи, садки та перелази . . . Уже ж минуло півроку, як Іван помер. І сам Бог благословить нас на побрання. Та вже ж і зовсім не страшно, бож самі судейські затвердили за мною моє господарство, а бумага в мене у скрині все лежить напоготові. . . Я ж уже нишком за карбованця переговорила. Та й відкладати вже далі нікуди — я все частіше відчуваю, як воно в мені тріпається . . . За два тижні, як Бог поможе, підемо під вінець . . .

— Та воно так то так — я не від того — почувся чоловічий голос, — але пам'ятай, Антонинко, те, що я тобі вже не раз казав, а ти від того аж плакала: мене з Харитона в Харитину не перевернеш, як то була перевернула Івана на Іванку так, що він аж умер заздалегідь . . .

— Та мій коханий Харитоне . . .

І раптом услід за цими словами один із тих вуличників вигукнув:

— А диви?! Та який же це змій?! Та це ж Харитон, дід-парубок! . . Ха - ха - ха! . . Та хіба ж такий великий міг би через каглу пролізти до неї в хату?! Ха-ха-ха! . . Ну ж ми й дурні, але таки підслідили . . .

Листопад 1966 року

(Кінець)

РОКОВИНИ 22-ГО СІЧНЯ

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ В НЮ ГЕЙВЕНІ, Конн.

Заходами УККА, Відділу в Ню Гейвені відзначено Січневі Роковини.

20-го січня посадник міста Ню Гейвену, Ричард С. Лі, підписав у приявності о. шамбеляна І. Стаха, пароха Укр. Кат. Церкви, о. І. Іляшенка, пароха Укр. Православної Церкви, д-ра М. Снігуровича, голови тут. УККА, та д-ра І. Кизика, секретаря місц. УККА, — Проклямацію про проголошення Незалежности України, проголошуючи неділю, 22-го січня Українським Днем з приводу Роковин Незалежности України.

21-го січня, в год. 4:30 відбулася в парохіяльному домі Укр. Кат. Церкви пресова конференція, а в год. 6. вечором Святочна Академія.

Головний промовець, голова УККА, д-р Лев Добрянський, не прибув по причині ненадійної хвороби. Академія відбулася в запляннованому часі при повній залі.

Почалась вона виконанням американського й українського гимнів. Американський відіграла на фортепіяні Орися Цибрівська. Український гимн відспівали присутні. Академію відкрив голова місц. УККА д-р М. Снігурович, котрий виголосив святкову промову. Промовець зупинився головно на тому, чому нам не пощастило закріпити свою Незалежність. Як одну з причин нашого неуспіху в затвердженні здобутків національного зриву 1918 р. подав промовець брак зрозуміння західнього світу для укр. незалежних стремлінь і цілковитий брак допомоги геройським Укр. Арміям у визвольній боротьбі. Цю проблему розглянув і в сучасному аспекті та вказав на ролю еміграції на відтинку пропаґанди та з'єднування нам приятелів.

Промову в англійській мові для американських гостей виголосив заступник голови УККА, д-р Я. Туркало. З черги слідувала промова - привіт представника Литов. Групи, п. д-р Ільони Вайшміс. Відчитано проклямацію губернатора стейту Коннектикат, Джана Демпси. Проклямацію посадника міста Ню Гейвену відчитав його заступник, О. Коннен, котрий теж виголосив промову. Відчитанням уривків з 4-го Універсалу закінчено першу частину.

Концертову частину академії започаткував скрипаль Р. Венке, котрий відіграв Сонату оп. 45 ц-моль Едзарда Ґріґа. В. Шраменко зворушливо прорецитувала „Молитву за Україну". З. Дерлиця (сопран) відспівала: Молитву (Пієта Сеніоре) — А. Страделлі, Ой сумна - сумна темна ніченька — С. Барвінського, Ой три шляхи широкії — Я. Степового та Протоптала стежечку. Далі Р. Венке відіграв: Романс оп. 8 ч. 2 — Я. Степового та Циганські мелодії — П. Сарассате. Виступи скрипаля і співачки відбулися при фортепіяновому супроводі Ю. Цибрівського.

Український Національний Хор Ню Гейвену під дир. Мирослава Палидовича й при фортепіяновому супроводі Орисі Цибрівської відспівав: Єднаймося — Кантату на міш. хор (першу частину) — К. Стеценка (Слова І. Франка), За рідний край — М. Гайворонського. Академію закінчено відспіванням „Не пора".

Оформлення сцени й декорації — В. Кармаухова. Світляні ефекти — В. Леся.

Всі точки мистецької програми стояли на гарному мистецькому рівні. 22-го січня відбулися Богослуження в намірені Укр. Народу в обох Укр. Церквах, на яких отці парохи, о. шамб. І. Стах і о. Іляшенко, виголосили високо - патріотичні промови. На ратуші міста Ню Гевен повівав 22-го січня укр. прапор. Зараз після Богослужень відбулася перед будинком Управи міста точно в год. 12:30 врочистість зложення вінка в честь Борцям-Героям за волю. Врочистість цю відкрив голова УККА, д-р М. Снігурович. Молитву в укр. мові провів о. І. Іляшенко. По англійськи промовив д-р Я. Туркало. Сумівець Василь Стадницький в товаристві двох пластунок: Олі Лучинської та Галі Подригулі зложив вінок біля смолоскипу з палаючим огнем. О. шамбелян І. Стах відчитав молитву в англійській мові. Присутні відспівали „Боже Великий Єдиний". В акті зложення вінка взяли участь українські комбатанти, Відділи Пласт'у і СУМ'а та українське громадянство.

Місцева телевізійна стація фільмувала цю врочистість. Витинки були подані на телевізії в год. 11 вночі в рамцях вісток із коментарями, що українці святкують свій день 22-го січня як День Незалежности Укр. Держави та 50-ліття Національної Революції, яка, як і американська революція, боролася за свободу одиниці й волю свого народу. Тепер Україна є під совєт. окупацією, — говорив спікер — але українці продовжують боротьбу за волю і вірять, що близький вже день, коли їхня Батьківщина буде вільною і незалежною Державою. В місцевій пресі появилися вістки про святкування 22-го січня.

І. З.



Підписання Проклямації проголошення Української Держави і визначення 22-го січня Днем Української Незалежности в Ню Гейвені. Сидять (зліва): о. прот. Іван Іляшенко, парох Української Православної Церкви в Ню Гейвені, Річард Лі, посадник міста Ню Гейвену і о. монс. Іван Стах, парох Української Католицької Церкви в Ню Гейвені. Стоять (зліва): д-р Іван Кизик, секретар і д-р Михайло Снігурович, голова УККА, Відділ Ню Гейвен.



Українська делеґація у губернатора Джека Вілліямса в часі підписання Проклямації свята Державности і Соборности України. Зліва доправа: полковник Іван Цапко, о. Михайло Горошко, інженер Солод. Чопівський, Микола Бурда, губернатор Джек Вілліямс, о. Андрій Ілінський, пані Вакович, п. В. Литвинишин.

ФІНІКС, АРІЗОНА

З нагоди 49 роковин відновлення Української Держави, губернатор стейту Арізона, Джек Вілліямс, проголосив день 22-го січня 1967 року „День Української Державности" в стейті Арізона. Підписання проклямації відбулося в присутності членів укр. делеґації: о. пароха Михайла Горошка (укр. кат. церква), о. пароха А. Ілінського (укр. православна церква) та членів проводу слідуючих організацій: Товариства Прихильників УН-Ради (п. інж. Волод. Чопівський), 488 Відділу УНС (п. В. Литвинишин), 77 Відділу Союзу Українок (пані Бакович) та ветеранів Української Армії (полковник Іван Цапко) та Миколи Бурди.

В неділю 22-го січня, на будинку капітолю у Фініксі, побіч зоряного амер., гордо повівав синьо - жовтий укр. прапор, вивішений інж. Волод. Чопівським.

В проклямації згадується про могутність Київської Держави, про чотирирічну боротьбу проти Москви після вибуху Укр. Революції в 1917 році, і сьогоднішнє бажання укр. Народу бути вільним і незалежним на своїй землі.

В неділю 22-го січня, в обох церквах, укр. кат. та православній оо. парохи відслужили панахиди за поляглих Героїв. Під час науки о. М. Горошко згадав, що гідним вшануванням їх пам'яті буде, коли ми будемо носіями їх ідей тут на амер. землі. О. парох вказував, що найбільшим нашим злом тепер є партійництво, котре за своїм ґеттом світа Божого не бачить. Тому закликав включитись до конструктивної праці, допомагати нашій Церкві та чоловим організаціям (Фонд УККА) і ділом показати свій патріотизм. Слова без діл мертві. Найкращим доказом є, що на два мільйони українців в ЗДА маємо мало платників Народного Фонду УККА.

Святочна Академія відбулась в неділю 22-го січня в залі укр. католицької церкви. Присутніх понад 80 осіб. Святом проводив голова Святочного Комітету і бувший довголітній голова Відділу УККА інж. Володимир Чопівський. Реферат про повстання Центральної Ради і проголошення нею I, II, III, і IV Універсалів виголосив відзначений кількома хрестами боєвої заслуги полк. Іван Цапко. Щодо наших еміґраційних завдань, то промовець відмітив: „маленькі щоденні діла для укр. спільноти — це наша праця — що творить великі діла. Жертву і працю ми мусимо робити розумно".

В мистецькій частині свята, пані Марія Старовійт відіграла на піяно композицію „Українська шумка". Ця точка була по мистецьки виконана. Мішаний хор при укр. православній церкві, під диригентурою о. А. Ілінського виконав вправно та гармонійно в'язанку українських пісень. Відспівано три хорові точки: „Ой послалась доріженька", Стелися барвінку" і зірвалась хуртовина". Деклямацію „22 Січня" з чуттям виголосила пані Марія Бурда. Відспіванням національного гимну закінчено Академію. Дохід в сумі 17 дол. вислано на харативні цілі ЗУДАКомітету у Філядельфії.

Дмитро Владимир

25-ГО СІЧНЯ БУВ СПРАВЖНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ

(Закінчення зі стор 1-ої)

ставника національного Китаю в ОН на бенкеті в Ню Йорку з нагоди 25-ліття УККА, під назвою „Повинна повернути свободу" та ін. документи.

Другим промовцем був конгресмен Джан В. МекКормек, демократ з Масачусетс, який заявив, що „з нагоди цієї 49-річниці української незалежности треба згадати про наші власні зобов'язання щодо самовизначення", та висловив найглибші симпатії до українського народу і його боротьби.

Конґресмен Карл Алберт, демократ з Оклагоми, згадав, що Україна три роки змагалася з комуністами за свою незалежність і свободу, не покидає цієї боротьби і тепер, з надією перемогти ворога: „Я певний, що всі американці поділяють цю надію".

Згадавши про великі природні багатства України та великі людські ресурси, на які посягнула комуністична Москва, конґресмен Гудлінг заявив: „Пане Спікер, годі зрозуміти, чому це одні народи на цьому світі втішаються волею, а інші — ні".

Конґресмен Марк Ендрюс, республіканець з Північної Дакоти, сказав, що в його стейті є чимало громадян, виходців з України, що в цілому стейті відзначають американці 49-ту річницю проголошення незалежности УНР та що він ґратулює всім, „хто демонструє єдність і рішучість підтримувати справу свободи у всьому світі".

Конґресмен Джеймс Бирн, демократ з Пенсильванії, спинивсь на історії України, починаючи з одинадцятого століття, на Переяславській умові між вільною Україною і Московщиною та узурпації Росією того договору, зацитував славетні слова Т. Шевченка про Вашінґтона і заявив, що Америка повинна підтримувати незламну волю українців до свободи і державної незалежности.

Того ж дня у Палаті Репрезентантів виступали з промовами, з нагоди 49-ої річниці проголошення незалежности України, наступні конґресмени (не подаємо огляду їхніх промов лише через обмежене місце): Пп. Джолсон, Кунінгтем, Галлаґер, Голланд, Бурке (який згадав, що українці повторно проголосили відновлення Української Держави і в 1941 р. — без огляду на загрозу з боку обох сил — росіян і нацистів"), МекКлори, Дулскі (який подав багато відповідних документів), Ірвін, Феллон, Мадден, Гестоскі, Маргед, Молтер, Галперн, Фарбштейн, Бейтес, Заблоцкі, Фрідел, Фаскел, Даріо (який згадував також про боротьбу УПА на два фронти), Стреттон, Руні, Бюкенен, Морфі. Вкінці конґресмен Дервінскі подав „Факти про Україну та український народ", видання УККА, з покликанням на англомовну „Енциклопедію Українознавства", і пов'язав річницю української державности — з боротьбою проти комунізму у В'єтнамі. Конґресмен Дервінскі запитав Спікера і американський Конґрес: „Чи це не особлива несправедливість у цей час, коли постало багато незалежних держав, з яких декотрі були довго під колоніяльним гнітом, що українці та їхні сусіди у Східній Европі і далі перебувають під ярмом найгіршої колоніяльної системи в модерному часі?" (Єнс.)

Відзначення 50-річчя Української й 100-річчя Канадійської Державности

Вінніпеґ. — В окремій публічній сесії УВАН дня 22-го січня 1967 р. в УНД-омі в Вінніпеґу відзначено 50-річчя Української Народної Республіки та сторіччя Канадійської Конфедерації. Д-р М. І. Мандрика, колишній член Української Центральної Ради, подав характеристику доби й труднощі, серед яких відновлено трьома універсалами українську державність у 1917 році. С. Мухин відчитав вірш д-ра Мандрики, а О. Войценко — його англійський переклад д-ра В. Кірконнелла. Другу частину сесії виповнила доповідь проф. О. Каліцінського на тему „Бути чи не бути українській спільноті в Канаді". Сесією й дискусією, що слідувала після доповіді, проводив проф. Яр. Рудницький. У дискусії прийшали участь інж. А. Качор, проповідник Ковалевич, д-р М. Марунчак та інші. Цілу сесію УВАН зфільмовано для телевізійної передачі в квітні 1967 в Оттаві.

У КАНАДІ ВИЙДЕ „СЛОВНИК УКРАЇНСЬКО-КАНАДІЙСЬКОЇ БІОГРАФІЇ"

Торонто, Онт. — На підставі докладного вивчення канадійських іміґраційних архівів, д-р В. Юрій Кисілевський склав список, з родовідними даними, 2.000 перших українських поселенців у цій країні, які до 1900 р. взяли собі в посідання земельні ділянки. Книжка має вийти цього року.

У Ню Йорку відбудеться Літературно-Мистецький Ярмарок

Тут, у залі „Джуніор Гайскул" на авеню Б, відбудеться в суботу 4-го лютого о 6-ій вечора традиційний щорічний Літературно - Мистецький Ярмарок, влаштований Літературно - Мистецьким Клюбом. Головним „ярмарковим" буде конферанс'є С. Крижанівський, який по-своєму „диригуватиме" виступами жіночого квартету „Верховина" аж із Торонта, чоловічого квартету „Каравана" з Нюарку, молодим Смичковим Ансамблем під мистецьким керівництвом проф. В. Цісика і давненько вже „розлученої" літературної „пари": Миколою Понеділком та Ікером. Крім них, конферанс'є представить уперше перед українським глядачем американську арфістку, члена „Амерікен Гарф. Ассосіейшен" Мері Леськів, балерину Т. Лютик з маленькою балеринкою М. Мачай, сопрано В. Жилу-Наливайко, актора Л. Сердюка. В програмі Ярмарку є і театральна сцена — інсценізація „Побожної" В. Стефаника. Акомпаніюватиме п-а Марія Цісик. Управа ЛМКлюбу сердечно запрошує українську громаду Ню Йорку — поярмаркувати!

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУДУТЬСЯ 16-ті РІЧНІ ЗБОРИ „САМОПОМОЧІ"

Ню Йорк. — Тут у залі Українського Народного Дому на 2-ій авеню відбудуться 5-го лютого вже 16-ті щорічні збори членів кредитової кооперативи „Самопоміч" (початок о 2 г. 30 хв. по полудні). Крім звітів з праці за рік, відбудуться вибори в Управу і до Кредитового Комітету та обговорення пляну праці і бюджету на цей рік. Після перекуски — буде висвітлено перший український кооперативний кінофільм у ЗДА „В єдності сила".

● Папа Павло VI післав пані Джекі Кеннеді, вдові по кол. Президентові, нововидану книжку з своїм автографом: у тій книжці наведено текст промови Папи в Об'єднаних Націях з 4 жовтня 1965 р., а також присвячено різні нариси кол. Папі Іванові XXIII, колишньому ген. секретареві ОН Гаммершилдові і теперішньому ген. секретареві У Тантові. Те видання появилося тільки у 700 примірниках.

● Португальські власті арештували шістьох різників, які в своїх крамницях продавали — як телятину — насправді віслюче м'ясо. Загалом арештовано у зв'язку з тією аферою 21 особу, а головних винуватців негайно покарано карою до 3-ох років в'язниці. Слідча комісія ствердила, що впродовж короткого часу вбито в Португалії 1.000 ослів.



Ділимося сумною вісткою
з нашим Членством і Шановним Громадянством,
що дня 30-го січня 1967 року відійшов у Вічність
на провесні свого життя
наш Незабутній Член „Молодої Думки"

ЮРІЙ КОРОЛЬ

Прибитій невимовним горем Родині Покійного Товариша Юрія, складаємо найсердечніші співчуття.
Замість квітів на свіжу могилу, складаємо 20 дол. на дар „Діти — Дітям".

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА"
Ню Йорк

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в четвер, 26-го січня 1967 року на удар серця
в 73-му році життя помер в Берґенфільді, Н. Дж.
наш ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п.

АНТІН ДРАҐАН

уродженець села Лівчиці, пов. Жидачів, Зах. Україна.
ПОХОРОН відбувся в понеділок, дня 30-го січня 1967 року при великій участи людей, в яких Покійний тішився великою пошаною.

В глибокому смутку:

ВАРВАРА — дружина
ЄВГЕНІЯ — дочка
ВАСИЛЬ — син з дружиною АННОЮ
ТОМКО і ПЕТРУНЬО — внуки

ВІЧНА ЙОМУ НАМ'ЯТЬ!

В 5-ту БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
НЕЗАБУТНЬОГО

Сірого Лева

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА

Проф. Северина Левицького

в неділю, 5-го лютого 1967 року

о год. 11:15 в УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ
при George Street, Ню Гейвен, Конн.
буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

Безпосередньо після Панахиди відбудеться

АПЕЛЬ і СВЯТОЧНА ВАТРА

в залі Української Рідної Школи
ім. Митр. А. Шептицького при 162 Day вулиці.
Все Українське Громадянство Ню Гейвену, просимо разом з нами віддати пошану Покійному.

СТАНИЧНА СТАРШИНА НЮ ГЕЙВЕН, Конн.

Замість квітів на могилу

бл. п. проф. ОЛЕКСАНДРИ СТАВНИЧОЇ

складаємо на Фонд Енциклопедії Українознавства
50.00 долярів:

д-р Кирило і Софія ГОДОВАНЦІ
Марія і мґр. Степанія ЗАЛІТАЧ
Олена КЛИМИШИН
мґр. Марія МАСЮК
д-р Олекса НЕДЗЬВЄЦЬКИЙ
Олена ХАРАМБУРА

В 8-МУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Незабутньої МАТЕРІ

бл. п. Олександри з Ліницьких МАРКОВИЧ

був. артистки ЛАВРОВСЬКОЇ
буде відправлена

ПАНАХИДА

в НЕДІЛЮ, 5-го ЛЮТОГО 1966 р.
о год. 11:30 перед пол. в Катедральному Храмі
НЕПОР. ЗАЧАТТЯ ПРЕЧ. ДІВИ МАРІЇ
816 N. Franklin вул. у Філядельфії, Па.
До участи в Панахиді сердечно запрошую
Приятелів, Артистів, Учнів та Знайомих.

Проф. ЗОЯ МАРКОВИЧ — донька

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в понеділок, 30-го січня 1967 р. у Відні упокоївся в Бозі нагло
на 68-му році життя, знеможений большевицькими тюрмами
і концентраційними таборами
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

БЛ. П.

Д-р мед. Маркіян ДЗЕРОВИЧ

лікар у Львові а відтак у Відні, довголітній президент Католицької Акції у Львові, відзначений Папою Іваном XXIII орденом Папи Григорія, голова Братства церкви св. Варвари і діяльний член всіх українських товариств у Відні.
ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 6-го лютого 1967 р. з церкви св. Варвари у Відні на цвинтар в Оттакрінґу.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

буде відправлена в НЕДІЛЮ, 5-го ЛЮТОГО 1967 р. о год. 4-ій по пол.
в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ.

В глибокому смутку:

дружина — д-р ДАРІЯ
сини — МИРОН з дружиною КАТЕРИНОЮ і дітьми
о. ОЛЕКСАНДЕР
ВОЛОДИМИР
доньки — ОЛЕНА з мужем ПЕТРОМ
і МАРІЯ у Відні
сестри — НАДІЯ ЛИТВИНЕНКО
ВІРА СОБОЛТА з мужем і сином
і вся Родина

СПОРТ

редагує Б. СОХАН

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — „Айнтрахт" СК, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 5-го лютого о годині 1.30 по полудні на грищі Айнтрахт Овал в Асторії, Н. Й.

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Рома", Петерсон, фінальні футбольні змагання стейту Ню Джерзі в грах за Чашу ЗДА, відбудуться в неділю, 5-го лютого 1967 о год. 2.00 на новому стадіоні Петерсоні, Н. Дж.

Лещетарські змагання за першість УСЦАК відбудуться в неділю, 12-го лютого на лещетарській трасі Mount St. Jovite, St. Jovite, Quebec. Ці першості влаштовує КЛК з Торонта на доручення УСЦАК. КЛК з Ню Йорку організує автобусову прогулянку на ці змагання. Метеорологічні передбачування погоди обіцяють на кінець наступного тижня добрі атмосферичні умовини для змагань.

ПАРКЕТНИЙ ФУТБОЛ У КЛІВЛЕНДІ

Цьогорічний сімковий футбольний турнір в одній із спортових заль Клівленду просто від старту приніс першій дружині „Львова" високу поразку 17:5 проти чемпіонських „Донав Швабен".

Тиждень пізніше аж три дружини доросту „Львова" мусіли працювати, щоб вирівняти цей дефіцит 17 голів. В чисто — українській афері три комплети „Львова" й місцевої СУМА — „Скала" відбули свій футбольний кадриль, що в усіх трьох категоріях метрикального віку скінчився перемогами досвідченіших „львов'ян". Найстарші виграли 7:0 (стрільці воріт П. Радзикевич 4, Р. Росул 3), середущі 8:0 (стрільці С. Гурко 4, А. Новицький 3, Бородяк 1), а наймолодші 2:1 (Дубчак і Р. Радзикевич).

До речі, технічні висліди — з уваги на дуже проблематичну вартість футболу на залі — тут не справа першої ваги. Головне: український Клівленд може виставити цілі три дружини доросту!..

В неділю, 22 січня дорослі „львов'яни" перемогли 8:5 над греками сяк-так полатали свою славу. Ворота для „Львова" здобули Скора 5, Девич, Ю. Капустянський і Бідяк. Українських воріт успішно боронив досвідчений Микола Шкурко. Проти „Донав Швабен" на воротах грав звичайний змагун з поля і цим частинно пояснюється висока поразка нашої дружини в тих змаганнях.

О. Гайський

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ВІДБУЛА ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

29 січня в залі власного дому в Нюарку при 18-ій Евені відбулися 41-ші з черги звичайні Річні Загальні Збори Гімнастичного Т-ва „Чорноморська Січ". Зборами проводила президія в складі: д-р Богдан Шебунчак — голова, Мирон Литвин — заступник і ред. Зенон Снилик — секретар.

Вичерпні звіти здали наступні члени Управи: мгр. Богдан Підлуський — гол., мгр. Іван Хамуляк і Євген Чижович — заступники, мгр Богдан Шараневич — секретар, Михайло Матияш — фінансовий секретар, С. Длугош — касир і Юрій Іванків — менаджер дому при 18-ій Евені. Звіти Контрольної Комісії зложили інж. Зенон Тимків і проф. Богдан Стефанович, і на їх пропозицію, уділено великою більшістю голосів абсолюторію уступаючій управі.

Згідно зі звітами Управи, минулий рік пройшов для Т-ва під знаком посиленої активности. Черговиx великих успіхів добився спортовий актив, який виконує статутову працю цього Гімнастичного Т-ва, яким є „Ч. Січ". Багато праці і енергії присвятила уступаюча Управа справам мастковиx змін, що заіснували для Т-ва у зв'язку з набуттям нових посілостей при Сенфорд і Андервуд Евенях. При цьому Управа і членство „Чорноморської Січі" старалися не зражуватись різними перешкодами і наклепами, що їх поширювали деякі особи. Управа, вірні члени Т-ва і цілий спортовий актив у відповідь на це посилили свою працю, про вислідн якої знає тепер ціла українська громада в ЗДА. Та найважливішими на цих Зборах були звіти Контрольної Комісії, яка ствердила ясно і недвозначно, що всі купна нових посілостей „Ч. Січі" були пороблені згідно із статутом, та що всі виплати і чеки мають потрібні прилоги. Контрольна Комісія, ствердила, що Управа вив'язалася зі своїх завдань, за що належиться її членам повне признання.

На пропозицію номінаційної комісії, яку очолював д-р Богдан Шебунчак, вибрано значною більшістю голосів нову Управу „Чорноморської Січі", що її очолив знову її дієчий голова мгр. Богдан Підлуський. До складу нової Управи, згідно з правкою відповідної точки статуту Т-ва, були вибрані: Ярослав Турянський — І-ий заст., Юліян Гельбіг — ІІ-й заст., мгр. Богдан Шараневич — секретар, д-р Михайло Гой — фінансовий секретар мгр. Іван Хамуляк — імпрезовий, Юрій Полянський — господар, Омелян Твардовський — пресовий реф., ред. Зенон Снилик — реф. спортових ланок, Євген Чижович — реф. футбольного активу, Ігор Кігічак — спорт. реф. зовн. зв'язків, Мирон Стебельський і Володимир Маркусь — члени. Контрольна Комісія: проф. Богдан Стефанович — голова, інж. Зенон Тимків, дир. Василь Воробець, Богдан Чапля, Василь Матияш — члени. Товариський Суд: д-р Богдан Шебунчак — голова, д-р Степан Яців і Теодор Гаврилюк — члени. Рада Сеньйорів: д-р В. Вірщук, Люба Лапичак, Юрій Хр换вич. Віктор Роговський, мгр. Остап Ганицький, мгр. Ярослав Яворський, І. Бурило, ред. В. Качмар, В. Дубас, С. Хромовський, В. Сигаль, д-р Б. Панчук, М. Матияш, П. Ілемський.

Всю працю і відповідальність в „Чорноморській Січі" перебрала вповні молодша генерація, яка на протязі останніх 10-років гуртувалася в УСТ „Ч. Січ", що фактично було секцією материнного Т-ва. Крім різних секцій при „Ч. Січі" існують і розвиваються теж два Відділи УНСоюзу: 14-ий і спортовий 214-й, які носять назву „Чорноморська Січ".

Віримо, що новообрана Управа „Чорноморської Січі" виправдає довір'я членства, та в діловому році здобуде дальші спортові і організаційні успіхи.

О. Твардовський

УСК — ГРЕЦЬКО-АМ. СК 0:1

Ню Йорк, 29-го січня. — Ці товариські змагання футболістів УСК-у запланувала Управа, щоб змагуни провели солідний тренінг на грищі, бо цього не дає їм заправа в залі, та для випробування чотирьох нових зголошених змагунів, які мали б змінити ослаблений склад нападу УСК-у. Незалежно від того мали теж молоді вихованці УСК-у Шмага, Коваленко і Гарван дуже добрий тренінг та пробу сил. Найкраще з них вив'язався Шмага своєю жертвенною грою, доброю орієнтацією та стартом до м'яча. При дальшій праці над собою Шмага зможе заступити старих ветеранів чужинців. Коваленко добрий, але потребує більше тренінгів і швидкости, а Гарван потребує більше віддачі.

На загал змагуни УСК-у, як цілість, вдоволили, хоч майже половина складу — це змагуни нові або резервові. Вислід зустрічі не віддзеркалив доброї гри усківців, які це не були належно зіграні, проти скорих греків, у складі яких випробувано трьох нових змагунів спроваджених з Греції. З нових змагунів УСК-у слід згадати Фучика, Волянова і Бад Карельсона, які могли б добре скріпити лінію нападу. Натомість молодий Герлі змарнував свою гроно декілька добрих нагод під воротами суперників. В другій півгрі Коваленко заграв багато краще і продуктивніше. Цап і Шейферс грішили через брак тренінгів отяжілістю. Ціла дружина потребує більше інтесивних тренінгів.

І. Дзядів

Тижневі засідання Управи УСК-у Ню Йорк відбуваються тепер знову кожного понеділка о год. 7.30 вечором в домівці УСК-у.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — ГРЕЦЬКИЙ СК НЮ ЙОРК 0:3

Петерсон 27 січня. — Четверта рунда футбольного сімкового турніру Шейфер Ліги не принесла замітних змін в показнику табелі гор. Перша п'ятка сильніших дружин ще більше віддалилася від п'ятки слабших, що тепер мають лише по дві точки. Сімку „Ч. Січі" в цьому вечері випередили на одну точку Грецький СК і Рома, які мають на своїх конта по три точки.

Зустріч з сильною грецькою сімкою „Ч. Січ" програла заслужено. Наші футболісти цим разом не пописувалися, як в попередніх грах турніру, зіграністю та скорістю, та не використали кількох добрих нагод до здобуття хоч би вирівняння при статні 1:0, що було б змінило образ гри в другій половині. Саме в цьому часі греки здобули чергові два голі з вільних стрілів. Можливо, що причиною тієї першої поразки турніру був ослаблений склад сімки „Ч. Січі". З причини контузій в минулонедільній грі за Чашу ЗДА в ньому бракувало Снилика і Ферейри. Не зміг взяти участи теж Лялька. Брак цих трьох чільних змагунів додав грекам ще більше віддачі до швидкої і завзятої гри, завдяки якій вони здобули цю важливу перемогу.

Склад „Ч. Січі": Юрків, Воробець, Рач, Понось, В. Вільчак, Шорт, Л. Вільчак і Пасічинський.

Інші висліди Рома — Пассейк СФ 2:0, Гобокен ФК — Айріш-Амерікен 3:3, Санта Крос — Петерсон Д. 2:1, Елізабет Айріш — Молфета 4:0.

Вершок табелі гор після четвертої рунди:

	точки	ворота
Грецький СК Н.Й.	7:1	12:3
Рома СК	7:1	8:2
„Чорном. Січ"	6:2	12:6
Санта Крос	5:3	10:5
Гобокен ФК	5:3	12:10

дальше слідують: Елізабет Айріш, Айріш-Амер., Пассейк СФ і Петерсон Доверс, усі по дві точки.

В наступну п'ятницю 3 лютого відбудуться гри таких пар: Пассейк — Санта Крос, Гобокен — Петерсон Доверс, „Чорноморська Січ" — Елізабет Айріш і Грецький СК — Молфета ФК.

ЦЕНТРАЛЯ ПАССЕЙК ПЕРШУНОМ ВІДБИВАНКОВОГО ТУРНІРУ

Нюарк, 28 січня. — Ювілейний відбиванковий турнір УСТ „Ч. Січ", що його влаштувала відбиванкова ланка „Ч. Січі" під патронатом Ювілейного Комітету, притягнув до залі Університету Ратгерс п'ять українських чоловічих дружин. Крім двох дружин „Ч. Січі" взяли участь: Централя — Пассейк, Тризуб — Філядельфія, і Пласт — Ню Йорк.

Керівниками цього успішного турніру були провідники відбиванкової ланки „Ч. Січі" Адріян Лапичак і Олександер Лісевич, як також відпоручник Ювілейного Комітету д-р Володимир Вірщук.

Перше місце і Чашу, уфундовану д-ром В. Вірщуком здобула дружина Централі Пассейк, яка перемогла своїх суперників такими вислідами:

„Ч. Січ" І-а — 15:6, 15:11, „Ч. Січ" ІІ-га — 15:1, 15:5, Тризуб — 15:2, 6:15, Пласт 15:4, 15:8. Друге місце зайняв Тризуб, з наступними вислідами: Пласт 15:0, 15:8, Пассейк — 2:15, 15:6, „Ч. Січ" І-а — 17:15, 8:15, „Ч. Січ" ІІ-га 15:1, 15:5.

Дальші місця зайняли:
3. „Ч. Січ" І-а
4. Пласт Н. Й.
5. „Ч. Січ" ІІ-га.

Склад дружин: Централя — Пассейк: Я. Ставничий, Я. Герман, М. Ситницький, Ю. Бук, І. Сохан, Б. Домарацький і д-р Джек Гілманий.

Тризуб Філядельфія: Б. Сірий, Б. Анюк, В. Гной, І. Новоженюк, Ю. Поритко, Я. Козак, В. Мізак, І. Зулак і В. Ковтученко.

„Ч. Січ" І-а: Б. Гайдучок, Н. Олесницький, М. Магмет, Б. Качмар, О. Попович і П. Чейс.

Пласт Ню Йорк: Р. Літепло, П. Дармограй, Р. Гентиш, П. Літепло, Р. Гронь, М. Соболта, О. Попович.

„Ч. Січ" ІІ-га: Я. Олійник, М. Гарматій, Я. Торбич, Мандзій, М. Воробець і Б. Вацлавський.

З нагоди цих змагань варто це раз пригадати нашим спортовим діячам справу нашої молоді, яка горнеться до українського спорту, але дуже часто не має зрозуміння між тими діячами, бо вони здебільша задивлені тільки і виключно у професійний футбол, до якого запрягли „чужинецький легіон". Тому стільки здібної спортової української молоді, не маючи місця в наших спортових осередках, заповнило ряди чужинецьких клюбів.

УСТ „Чорноморська Січ" і Ювілейний Комітет роблять добре діло, влаштовуючи серію турнірів з різних ділянок спорту. Вже хоч би на прикладі цього відбутого відбиванкового турніру можна було ще раз переконатися, що наша українська молодь дуже радо хоче вправляти спорт і плекати фізичну культуру. Треба тільки ентузіястам різних ділянок спорту взятися до організованого українського спорту та розпочати активну працю для добра нашої молоді і української справи.

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 4-го ЛЮТОГО 1967 р.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори Т-ва Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій веч. в УНДомі при 216-218 Grand St. Управа просить вирівняти вкладки найдальше до 25 кожного місяця. — Ю. Сокол, предс., М. Кіт, секр.

BRISTOL, Pa. Річні загальні збори Т-ва Просвіта — 362 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Укр. Горож. Клюбу при 111 Fillmore, Bristol, Pa. Проситься членів обов'язково прибути в означений час. По закінченню зборів, буде перекуска. — Управа.

ТАРЗАН, Ч. 5757. Цирк горить!



Дика буря шаліла поза цирковим полотном; нагло вдарив грім на небі і запалив... Полум'я бухнуло в небо, жахливий крик вдерся в тишину ночі!

Огонь!